

лима, за теа са нарича *Μή μου άπτον*, не ма докачай. То са излучава по бокы-ты на жены-ты, на усты-ты, на нога на минтрж-тж, и по разны дръгы страны. Причини-ти сж разни ти бо-лѣсти, печал и горестн, смущенїа-та и матежн на крзвь-та и на кичка-та снага, престанїе-то на мѣсачины-ты, и дръгы крзвотече-нїа, стипчина-та на чрьва-та, свинини-ти, и скорьзническо-то зло-ючїе. Това сж брѣма заагкьва и става скирз, погалѣ и гангрена.

Таа болѣсть тръдно са исцѣлава, на неж ползватъ листи-ти на фитолака-та, налагани отъ възн и балдаранх-тж 1141, дав-ки-ти, опїо-то 1151, и варова-тж вода. Отъ вжтрѣ бзема стра-датїль-тж екитрато-то на балдарана 1141, галсапарина-тж 1183, дрьво-то на гѣлака-та 1159, и балсаманы-ты пилан 865. Казв, Иппократъ, какъ „Скрыти-ти кангри (*καρχίρος*) на челоуѣцы-ты „не трѣба да са цѣлѣтж, зашто-то страдатеи-ти развалятъ са по-скоро.“ Афор. 314.

§. 163.

Кангро на правочрьво-то,
Καρχίρωμα του ὀρθοτέρου,
Кангро дѣлз интитино рѣто,

Бзл.
Гр.
Ит.

Правочрьво-то е край-тж на гжзис-то чрьво, или той афедронъ многожды стикатель-тж мѹ са възпалава и като са свива нарана-вага толкова, што-то не даба да са нухьрлатъ възн вонещи-ти матерїи.

Причини-ти на възпаленїе-то сж сморонди-ти, (маасиан ти), ко-га рани-ти увѣтхѣятъ преминавага на кангро и скирз, отъ кон-то текатъ матерїи вонещи и тѣлнотворни.

Страдали-ти, колко-то отхуждатъ пожелтѣватъ, увезинаватъ и са изсмѣкватъ, на нозѣ ты ен.

Исцѣленїе-то е да отдадечава отъ противны храни, солены, твър-ды и масленны, да тѹри пїавицы околз афедрона. Отъ вжтрѣ да бзема миндалово-то масло, и ланано-то сѣма, да тѹра и канзмы умагчителны сж маѣко или сж ланано сѣма.

§. 164.

Кангро (рѣкз) на желѣдока,
Καρχίρος του στομάχου,
Кангро дѣлз стѣмако,
Саратанъ миндѣ,

Бзл.
Гр.
Ит.
Тѹр.